

Analyse, inform and activate

LAKA

Analyseren, informeren, en activeren

Stichting Laka: Documentatie- en onderzoekscentrum kernenergie

De Laka-bibliotheek

Dit is een pdf van één van de publicaties in de bibliotheek van Stichting Laka, het in Amsterdam gevestigde documentatie- en onderzoekscentrum kernenergie.

Laka heeft een bibliotheek met ongeveer 8000 boeken (waarvan een gedeelte dus ook als pdf), duizenden kranten- en tijdschriften-artikelen, honderden tijdschriftentitels, posters, video's en ander beeldmateriaal. Laka digitaliseert (oude) tijdschriften en boeken uit de internationale antikernenergie-beweging.

De [catalogus](#) van de Laka-bibliotheek staat op onze site. De collectie bevat een grote verzameling gedigitaliseerde [tijdschriften](#) uit de Nederlandse antikernenergie-beweging en een verzameling [video's](#).

Laka speelt met oa. haar informatievoorziening een belangrijke rol in de Nederlandse anti-kernenergiebeweging.

The Laka-library

This is a PDF from one of the publications from the library of the Laka Foundation; the Amsterdam-based documentation and research centre on nuclear energy.

The Laka library consists of about 8,000 books (of which a part is available as PDF), thousands of newspaper clippings, hundreds of magazines, posters, video's and other material. Laka digitizes books and magazines from the international movement against nuclear power.

The [catalogue](#) of the Laka-library can be found at our website. The collection also contains a large number of digitized [magazines](#) from the Dutch anti-nuclear power movement and a [video-section](#).

Laka plays with, amongst others things, its information services, an important role in the Dutch anti-nuclear movement.

Appreciate our work? Feel free to make a small [donation](#). Thank you.

www.laka.org | info@laka.org | Ketelhuisplein 43, 1054 RD Amsterdam | 020-6168294

Diskussiestuk over de aktievormen binnen de AKB:

I.) Wat willen we met dit stuk?

Dit diskussiestuk over aktievormen is in eerste instantie bedoeld als achtergrond/ uitgangspunt voor een discussie binnen onze eigen regio. Het lijkt ons het beste om niet algemeen theoretisch hierover te praten, maar liefst aan de hand van konkrete akties die er in de toekomst zullen komen. Afhankelijk van deze discussie zou het stuk dan, ev. aangevuld en bijgeslepen, gebruikt kunnen worden als achtergrondstuk bij de discussies binnen de LSSK over m.n. de te verwachten akties rondom Borssele en de Pinksterakties. Of dit stuk nu alleen maar een schrijfsel is van Benno en Bärbel of dat het gezien kan worden als een gezamenlijke stellingname van onze regio, zal pas na de volgende vergadering blijken.

Wat willen we nu bereiken met zo'n stuk?

Omdat we de autonomie van de plaatselijke en regionale groeperingen erg belangrijk vinden is het niet de bedoeling om per se tot een regionale, laat staan landelijke stellingname te komen. Dit zou namelijk konsessies t.o.v. van elkaar in kunnen houden, waardoor de autonomie en de slagvaardigheid van de verschillende groepen ondermijnt zou kunnen worden. Wel zouden we willen bereiken dat er meer zicht komt op elkaars standpunten tegenover bepaalde aktievormen, en dan niet alleen maar op basis van vermoedens-gissingen, maar op basis van argumenten. Hierdoor krijgen we dan ook meer zicht op de mogelijkheid (of onmogelijkheid) om ev. landelijk bepaalde akties te plannen en uit te voeren. En, niet te vergeten, een discussie over aktievormen kan ook leiden tot een verandering en/of aanvulling van de eigen visie..

Hopelijk helpt ons een verduidelijking van standpunten om verveelonde situaties, zoals tijdens de planning van de landelijke akties i.v.m. Borssele in Den Haag en i.v.m. de grensakties rondom Gorleben te voorkomen.. of uit de weg te gaan.. wie weet...

2. Hoe raken de akties tot nu toe voornamelijk eruit?

Als we de grote lijn van het aktievoeren sinds de opkomst van de AKB bekijken, kunnen we, op enkele uitzonderingen na stellen dat de nadruk gelegen heeft op demonstraties, manifestaties, handtekeningakties e.d. De middelen die we gebruik(t)en waren en zijn (steeds meer) zgn. 'legaal' en akseptabel voor regering en parlement. Hier is op zich nog niets op tegen. Wel is het vaak zo, dat bep. middelen als 'legaal' gezien worden omdat de effecten van deze middelen niet echt ingrijpend zijn.

Wat waren nu de effecten van genoemde akties? Nemen we de demonstratie tegen Kalkar als voorbeeld; hier kunnen we dan genoeg algemene dingen uit afleiden: Brede verspreiding van informatie onder de aanwezigen en de bevolking rondom Kalkar plus het feit dat er ontzettend veel mensen gemobiliseerd werden, zijn zonder meer belangrijke winstpunten voor de AKB! De regeringen konden er niet meer omheen: het is geen handjevol oproerkraaiers, het is een massale beweging. Verder is het de m.n. duitse politie niet gelukt, ondanks vermaarde pogingen, de AKB te kriminaliseren en te provoceren.

Deze, min of meer indirekte effecten mogen niet over het hoofd gezien worden; informatieverschaffing en het betrekken van veel mensen blijft ook nu nog belangrijk. Maar, en daar draait het juist om... de centrale is er nog steeds en dreigt zelfs in werking gesteld te worden. We hebben onze macht alleen maar laten zien (en niet gebruikt) en niemand trekt zich er veel van aan!

Naast het gemis aan direkte effecten van de Kalkar-demonstratie kon men tijdens deze bijeenkomst ook zien en horen, dat veel mensen gedemotiveerd en gefrustreerd raken door de jaarlijkse 'defilé's' rond en vooral langs de centrale. Een ander kwalijk effect is het feit dat de demo-leiding uitgespeeld wordt tegen deelneem(st)ers, die de opgestelde gedragsregels willen overschrijden. Een soort interne politie dus.

We kunnen konkluderen dat akties zoals rond Kalkar naast het informatieve en mobiliserende effect verder weinig direkte gevolgen heeft voor de plannen van de

atoomlobby. Alleen door te laten zien dat we met velen zijn en via het parlement zal het ons niet lukken. De Amerikaanse konklusie blijkt hoe langer hoe meer ook voor ons zelf op te gaan: We must close the nukes ourselves!!!

3. Waarom we kiezen voor een buitenparlementaire opstelling:

Al jaren ondergaan we het zelf in de AKB: de mogelijkheid om via parlementaire weg te beslissen over dingen die ons aangaan is zeer gering, zonet nihiel. Vaak mogen we wel 'meepraten' over allerlei randvoorwaarden; zodra het wezenlijk wordt gaan de deuren dicht en beslissen de heren parlementariers en konsorten. Inzake kernenergie: we mogen wel een klein beetje meepraten over de standplaats van een centrale maar niet over de vraag of ze er überhaupt moeten komen. Een ander voorbeeld is de zogenaamde Brede Maatschappelijke Diskussie; breed zal ze wel worden, maar niet erg maatschappelijk, naar we aanemen. Deze diskussie wordt voorbereid en gestuurd door deskundigen, verlengstukken van de atoomlobby. Van eerlijke voorlichting is geen sprake. En zou er ooit een referendum uit voortkomen, wat op zich al een dubieuze zaak is, dan zou het slechts een aanbeveling zijn!

Dit allemaal spreekt voor zich: De beslissingen binnen de zogenaamde parlementaire democratie zijn beslissingen binnen de huidige, economiese marges. Daarom heeft het voor de AKB ook weinig zin, het parlementaire pad te bewandelen. Liever buitenparlementair en onafhankelijk dan ingekapseld worden en concessies doen. Verder kunnen we met deze opstelling ook voorkomen dat we verantwoordelijk gesteld worden voor- en medeplichtig worden aan het huidige kernenergiebeleid. De energie, die we zelf overhouden door ze niet aan overleg en parlementaire akties te verspillen, kunnen we beter tegen onze direkte tegenstanders keren.

4. Onze keuze voor hardere en direktere akties:

Het direkte gevolg van deze buitenparlementaire opstelling is, dat we ons niet meer rechtstreeks moeten bezig houden met parlementaire beïnvloeding. We zullen ons veelmeer moeten gaan richten op de atoomlobby, waarbij we onder de atoomlobby verstaan het geheel van exploitanten, producenten, investeerders en wetenschappers, plus de verlengstukken hiervan in regering en parlement (ekonomiese zaken bijvoorbeeld).

De akties zullen zich dan moeten richten tegen de werkelijke of symboliese vertegenwoordigers hiervan. Bijvoorbeeld blokkades van toegangswegen tot een centrale, bezettingen van kantoren of terreinen of allerlei ludieke aktie rondom deze aangelegenheden. Akties bij of op het Binnenhof zien we niet meer zitten; bezettingen van de PZEM of ECN zullen meer effekt hebben.

Het doel van deze akties blijft natuurlijk uiteindelijk gelijk: het stopzetten en de afbouw van het totale kernenergieprogramma (dit atoomprogramma staat daarbij natuurlijk niet los van de totale sosjaal-ekonomiese machtsstructuren).

De funktie van de hardere akties tegen de atoomlo by moeten we meer zien als een speerpuntfunktie:

- a.) een steeds groter wordende maatschappelijke bedreiging van de atoomlobby
- b.) publiciteit
- c.) voorlichting en informatie bij de bevolking

Om deze speerpuntfunktie te kunnen vervullen is het van groot belang om deze akties in de openbaarheid voor te bereiden en uit te voeren. Doe je dat niet dan zal snel blijken dat de aktie en aktievoerders in een geïsoleerde positie kunnen geraken t.a.v. de achterban.

Echter, er zullen ook akties gevoerd moeten worden waarbij het niet mogelijk is meerdere mensen van te voren in te lichten over de te voeren aktie. Dit zijn dan akties waarbij het resultaat staat of valt met het uitlekken van zo'n aktie. Dit soort akties zullen echter wel een duidelijke samenhang moeten vertonen met het gehele programma van akties tegen de atoomlobby. Belangrijk hierbij is dat een zeer goede afweging gemaakt moet worden tussen het te verwachten effekt van een aktie met een gesloten karakter en het effekt als zo'n aktie open

baar uitgevoerd zou worden. Om maar een voorbeeld te lenen bij onkruid: als de bezetting van de kruitfabriek in Den Bosch openbaar was aangekondigd, was deze aktie nooit gelukt omdat de politie bij voorbaat een bezetting onmogelijk gemaakt zou hebben.

De publiciteit rondom akties blijft helaas tot een bepaalde mate in handen van de burgerlijke pers. Deze pers kunnen we wel, voorzover mogelijk, gebruiken om indirekt druk uit te oefenen op regering en parlement door deze kennis te laten nemen van de steeds groter wordende AKB en de steeds minder vrijblijvende akties. Daarnaast, en dat is een nog wezenlijkere funktie, de informatie en voorlichting van de bevolking. Immers, hoe meer mensen er horen en lezen van akties en argumenten tegen kernenergie, hoe meer mensen gestimuleerd worden om na te denken en zelf aktief te worden.

Om ons niet over te leveren aan de burgerlijke pers is het zinnig om bij akties persberichten/verklaringen uit te geven met zo volledig mogelijke achtergrondinformatie. Zodoende is het voor de pers moeilijker om onze informatie te verdraaien in het belang van de atoomlobby.

Al met al moet door middel van deze hardere, direkte akties blijken dat de strijd tegen kernenergie niet vrijblijvend is, maar dat het ons bloedserieus is om een eind te maken aan de bedreiging die van kernenergie uit gaat voor mens en milieu.

5. Hoe bereiken we zoveel mogelijk mensen en hoe betrekken we ze bij de strijd tegen kernenergie?

Dat er ontzettend veel mensen tegen kernenergie zijn, is duidelijk. Dat blijkt uit gesprekken die je aangaat met mensen maar ook uit de grote demonstraties, zoals Kalkar of Almelo. En er zijn nog veel meer tegen, want lang niet iedereen gaat demonstreren.

Het zou onzinnig zijn om (als SSK en andere georg. groepen) onze voorhoedefunktie binnen de AKB te ontkennen, hiermee zouden we de zaak alleen maar versluieren. We moeten ons veelmeer de vraag stellen: Hoe betrekken we nu de bevolking bij de strijd, zonder in de taktiek te vervallen die de vakbonden bv. zo goed weten te hanteren; mensen betrekken wanneer het nodig is, ze min of meer als objekten gebruiken in je eigen belang. Dit betekent dat we ons niet moeten isoleren en dat we alle akties moeten koppelen aan het verspreiden van achtergrondinformatie. Als voorbeeld kunnen we hier noemen de KEMA-aktie in Arnhem in december, waarbij in de omliggende wijken krantjes met achtergrondinformatie verspreid werden.

Het gaat erom, alle informatie over ontwikkelingen binnen de atoomindustrie en de strijd daartegen, voortdurend te spreiden en door te spelen. Op de vraag hoe we dat moeten doen gaan we later nog in. Eerst de vraag om wat voor informatie het moet gaan?

Ze zien ons geplaatst tegenover de burgerlijke pers, die de laatste tijds steeds meer en ook steeds betere informatie gaat verspreiden over kernenergie. Echter, hun standpunt past duidelijk binnen de sosjaal-ekonomiese marges van dit moment en is dan ook op z'n hoogst sociaal-demokraties te noemen. Ze geven de gevaren aan van kompaktopslag, ze leggen het verband tussen straling en kanker. Toch is de algemene tendens als volgt: Men stelt zich alleen de vraag, of men allerlei kwalijke neveneffekten van kernenergie op zou kunnen heffen; men komt niet toe aan de wezenlijke vraag: waarom kernenergie überhaupt.

Wij moeten i.t.t. de burgerlijke pers, bovengenoemde gevaren als uitgangspunt hanteren en niet als iets dat ter diskussie staat. Van daaruit moeten we duidelijk maken wat we willen. Het gaat erom, zo konkreet en prakties mogelijk duidelijk te maken dat de strijd tegen kernenergie meer is dan milieubescherming en bescherming van het nageslacht. Het gaat hierbij om een maatschappelijke en politieke stijd, die ons hele leven bestrijkt. We moeten blijven hameren op de feiten dat straling kanker veroorzaakt, dat kernenergie de werkloosheid verhoogd, dat kernenergie leidt tot repressie en politiegeweld. Het is geen energievraagstuk en ook geen technies vraagstuk (we zijn er nog niet rijp voor), maar een politiek- maatschappelijk vraagstuk.

Wat kunnen we nu doen om zoveel mogelijk informatie te verspreiden om zodoende een basis te helpen leggen voor een brede AKB?

Hoe kunnen we het aanpakken?

- Voorlichtings/scholingsbijeekkomsten op vormingscentra, scholen, buurtcentra en dgl.. Hierbij speelt de doelgroepkeuze een grote rol: scholieren en studenten hebben vaak al iets meer gelegenheid om informatie op te doen en om met elkaar in discussie te gaan. Vandaaruit lijkt het ons belangrijk om juist een keuze te doen voor die groeperingen die het meest de dupe zijn van de heersende maatschappelijke verhoudingen, zoals werkende jongens en meisjes, huisvrouwen, LTS, huishoudscholenbv. We zullen moeten inspelen op hun behoefte aan concrete en praktische argumenten tegen kernenergie.
- De stands vervullen een belangrijke informatie- functie; blijven verkopen van stickers, buttons en, affiches en literatuur.
- manifestaties organiseren, waarbij voorlichting en discussie (meningsvorming) voorop moeten staan. Mensen moeten aan het denken gezet worden. Het is niet onze taak om te overdonderen en te overspoelen met kant en klare theorieën en analyses. Spreek(st)ers bij zo'n manifestatie moeten zelf ook midden in de strijd staan, en niet praten namens of over.. Partijpolitiek heeft al menige manifestatie of beweging de nek omgedraaid. Gezelligheid moet er ook wezen; leuke optredens en een feest kunnen een manifestatie aantrekkelijker maken. Tevens horen strijd en gezelligheid bij elkaar, of niet soms???????
- Pinkster akties, waarbij zoveel mogelijk mensen betrokken worden. De bovengenoemde elementen moeten daarbij ook terug komen; verder zou er de ruimte moeten zijn voor iedereen om op zijn-haar manier akties te voeren (ludieke akties, schilderen, prikakties..). Hierdoor worden mensen gekonfronteerd met bepaalde aktievormen en daardoor aan het denken gezet.
- Krantjes, stencils en publikaties in bepaalde week- of dagbladen. Verder zou een landelijke anti-kernenergiekrant de dubbelfunctie kunnen hebben van brede informatieverspreiding, maar ook van landelijk discussieplatform voor de verschillende SSK's en andere groepen.

Bovengenoemde voorbeelden en suggesties zou men kunnen vatten onder de naam informatie-akties.

Naast de al eerder genoemde direkte akties en de informatie- akties, blijven nog een aantal aktievormen liggen, die binnen onze buitenparlementaire opstelling een nogal dubieus karakter krijgen: de zgn. druk-akties. Hierbij gaat het om bv. handtekeningakties, demonstraties, processen en dergelijke. Dus de middelen van deze akties zijn zogenaamd 'legaal'. Ook al zien we zelf, mede vanuit onze stedelijke positie, niet veel heil in deze akties; ze kunnen onder bepaalde omstandigheden (bv. in een dorp) een bewustmakende faktor zijn. Een eerste stap van mensen om uiting te geven aan hun verzet en onlustgevoelens. Aktievoeren is niet zomaar iets wat je rationeel kunt doen en leren, het is een heel proces van uitproberen en bewustwording. Deze bewustwording mogen we niet over het hoofd zien.

6.) Wat betekent de keuze voor direkte akties voor onze opstelling t.o.v. geweld ofwel het repressieapparaat?

Als we uitgaan van het feit dat we direktere akties willen, zullen we moeten beseffen dat zich daartegenover meer en meer repressie zal ontwikkelen. De mate van repressie zal sterker zijn (worden), naarmate we ons zelf harder opstellen. Daarom is een stevige bezinning hieromtrent noodzakelijk. Deze bezinning is niet alleen van belang uit allerlei ethiese overwegingen, maar vooral omdat de atoomlobby met allerlei middelen zal proberen de AKB te kriminaliseren. Dit zou zonder meer negatieve publiciteit tot gevolg hebben.

Omdat er binnen de AKB nogal verschillend wordt gedacht over het gebruiken van en het reageren op geweld, willen we hier een onderscheid maken tussen principiële en strategische overwegingen. Hierbij willen we Willem Pauli aanhalen, die hier in onderstroom het volgende over schrijft:

' De principiële kant wordt heel duidelijk door BAN naar voren gehaald. Zij willen het structurele geweld van de staat niet met geweld beantwoorden omdat zij strijden voor een maatschappij, waarin voor geweld geen plaats meer is. In hun strijdmetode willen zij dit uitdragen.' Een strategische overweging van hun is dat de staat wat geweld betreft toch veel sterker is dan wij en dat tegengeweld alleen maar tot eskalatie zou voeren.

Men zou echter ook anders kunnen redeneren: Dit staatapparaat konfronteert ons voortdurend met psychies en fysiek geweld. Daarom is het onlogies om nu al, nu een geweldloze maatschappij nog zo ver weg is, de wapens neer te leggen. (Bom-aanslagen in Baskenland en w.b. kernenergie in Zwitserland zijn gebaseerd op deze gedachte.)

Het is voor ons moeilijk, om hier een soort afbakening te maken van welk geweld wel en welk geweld niet toelaatbaar is. Op de eerste plaats willen we stellen dat we geweld tegen personen (vooropgezet) binnen de nederlandse verhoudingen afwijzen. Anders ligt het met materieel geweld. Hier moeten we een onderscheid maken tussen bv. het opblazen van een mast of iets dergelijks en bv. het doorknippen van een hek bij een terreinbezetting. Dit laatste past o.i. binnen onze aktievormen en is een middel om iets te bereiken en niet een doel op zich. Het eerste voorbeeld staat op dit moment nog niet eens (openlijk) ter diskussie. Mischien moeten we het wel aandurven om daar eens over te gaan praten. Echter, en dat geldt voor het gebruik van geweld in het algemeen, de uiteindelijke keuze voor het middel zal afhangen van de situatie waarin het wordt gebruikt en de effecten moeten keer op keer per situatie overwogen worden.

Het zal duidelijk zijn dat wij niet zomaar pleiten voor het gebruik van geweld. Vaak worden we in situaties gedwongen, waarin we met geweld gekonfronteerd worden. Voor politieoptreden bv. kunnen we stellen dat we geen geweld (gewelddadig verzet) zullen (willen) gebruiken. Wie echter kan een persoonlijke reaktie voorspellen als iemand van je medestanders hardhandig wordt aangepakt? Hoe je daar zelf op reageert, zal je zelf uit moeten maken, terugslaan hoort net zo goed tot de mogelijkheden dan hard weglopen.

Het lijkt ons erg belangrijk om telkens bij de planning van een aktie de algemene houding t.o.v. repressie goed door te praten. Iedereen zal voor zichzelf uit moeten maken, hoe ver hij/zij kan gaan als we met geweld gekonfronteerd worden. Angst voor geweld is helemaal niet belachelijk maar zeer reëel.

7.) Het 'organisatievraagstuk' (nou, nou..)

De titel zal al duidelijk maken dat het hier om een vraag gaat waar je niet een, twee drie over uitgepraat bent. We kunnen hier niet meer doen dan een paar losse opmerkingen maken, waarover we met z'n allen grondig moeten nadenken en praten.

We hebben al een paar keer gesteld dat we de autonomie van de plaatselijke groeperingen erg belangrijk vinden, Dit geldt zeker voor dingen zoals interne organisatie, scholing en samenstelling van een groep. Wij vinden het, wat de samenstelling betreft, erg belangrijk dat er gewerkt wordt met direkt betrokkenen en niet met vertegenwoordig(st)ers van de een of andere organisatie.

De autonomie in handelen ligt ingewikkelder. Zo zal een plaatselijke groep best zelf in kunnen schatten wat voor akties er gevoerd moeten worden tegen bv. plaatselijke vertegenwoordigers van de atoomindustrie. We nemen hier als voorbeeld de koma in Arnhem. Gaat het echter om akties buiten de eigen regio of om akties die veel effect hebben t.a.v. mobilisatie en publiciteit, lijkt het ons belangrijk om hierover van te voren verantwoording af te leggen/ de eigen argumenten te toetsen aan andere groeperingen/de LSSK. (zeker als deze de funktie vervult die die eigenlijk zou moeten hebben) Samen zou bekeken moeten worden of de strijdvorm in het belang is van de gehele AKB, of het belang van de bevolking niet geschaad wordt e.a. Op basis van argumenten moet het mogelijk zijn een aktie af te gelasten/ bij te sturen.

Een voorbeeld: Bij akties rondom Borssele worden we vaak gekonfronteerd met de houding van het EKZ. Hun achten de bevolking van Zeeland niet rijp voor akties, tenminste als deze akties verder gaan dan demonstreren. Nu wordt de zaak echter heel ingewikkeld: Borssele ligt ook in nederland, een stopzetting is het belang van ons allen. We kunnen echter niet zomaar over een EKZ heenlopen en zonder meer akties in Borssele gaan voeren. Een mogelijkheid om uit dit dilemma te komen is een goede, gerichte diskussie met het EKZ, waarbij naar argumenten geluisterd moet worden. Kunnen bv. de argumenten van het EKZ de andere groeperingen niet

overtuigen, dan zal het zonder meer gerechtvaardigd zijn, ook zonder direkte instemming van het EKZ akties in Zeeland te gaan ondernemen.

Hierbij komt een vraag naar voren, waarover al een aktra LSSK georganiseerd gaat worden;

- hoe moeten we het belang van de bevolking inschatten tegenover het belang van een aktie?

Wil de AKB echter gezamenlijk een vuist maken om sterker te staan, dan moeten we streven naar een brede organisatie, maar met behoud van de eigen zelfstandigheid. Zo'n organisatievorm hebben de nl. stroomgroepen gevonden in de LSSK. Daarmee is het nog niet mogelijk de gehele AKB tot een geheel samen te smeden; en de vraag is of dat überhaupt wensbaar zou zijn. Daarnaast bestaan nog andere organisaties, zoals BAN en het LEK. Hier is op zich niets tegen, alle beetjes zijn meegenomen. We moeten zeker niet pogen om kost wat kost een eenheid te vormen als dat ten kost gaat van de eigen slagvaardigheid.

De LSSK zou een soort landelijk overleg moeten zijn, waarin de discussie aangegaan moet worden over aktievormen, over de autonomie van de plaatselijke groepen, over ervaringen met de eigen achterban, om tot een reëel inschatting van de strijdvbaarheid van de bevolking te komen. Als deze discussies gevoerd worden kunnen we ook beter en minder frustrerend samen een vuist maken als dit nodig is.

Toch zijn er naast overleg en uitwisseling o.i. ook andere taken weggelegd voor een landelijke organisatie, zoals bv.

- het maken van stikers en affiches
- regelen en ondersteunen van (plaatselijke) akties
- uitgven van een landelijke krant
- organiseren van tema- en scholingsbijeenkomsten
en misschien nog wel veel meer....

Tot slot enkele belangrijke discussiepunten over organisatie en autonomie:

- hoe ver gaat de autonomie van de plaatselijke groeperingen?
en wie bepaald de grenzen?
- het belang van de bevolking tegenover het belang van de aktie
- hoe verhouden we ons als zgn. radikalere groepen tegenover 'gematigdere' groepen?
- hoe leren we de bevolking reëel in te schatten op houding/aktiebereidheid?

